

SĂ-ȚI PUI NĂDEJDEA ÎN DUMNEZEU ȘI SĂ CALCI PESTE FRICĂ!

Sf. Paisie Velicikovski de la Neamț,
icoană

Cine a dobândit minte curajoasă și și-a pus nădejdea în Dumnezeu, acela nu se teme de nimic, acela îl are pe Dumnezeu ca pe un ajutor puternic și o nădejde mare. Căci cine poate să ne facă vreun rău, dacă Dumnezeu nu lasă?

Orice gând ori îl întărește pe om, ori îl slăbește, pentru că în el se zămislește fapta bună ori rea. Iar prin deprindere, orice lucru bun sau rău se leagă de om. Omului i se pare că lucrul cu care s-a deprins îi aparține lui. Dar tu să fii curajos și să se întărească inima ta și apără-te cu semnul crucii atunci, când te apucă frica.

Locul unde vei intra însemnează-l cu semnul crucii; fă-ți cruce și atunci când intri în orice locaș gol și, pronunțând rugăciunea și spunând „Amin!”, intră cu îndrăzneală. Dacă demonii văd că noi suntem tari în Dumnezeu, tot atunci sunt rușinați și mai mult nu ne mai tulbură.

Să ținem minte că suntem în pronia Domnului. Dumnezeu a spus: „Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului și nimic nu vă va vătăma” (Luca, 10,19).

Să ținem minte că fără voia lui Dumnezeu „nici păr din capul vostru nu va pieri”.
(Sfântul Cuvios Paisie Velicikovski de la Neamț, *Crinii țarinei sau Flori preafrumoase adunate pe scurt din Dumnezeiasca Scriptură*)

DESPRE PLĂCERI

Sf. Ioan Damaschin,
icoană

Dintre plăceri, unele sunt sufletești, altele trupești. Sufletești sunt acelea care aparțin sufletului în sine, cum este plăcerea spre studiu și spre contemplație. Trupești sunt acelea la care participă și sufletul și trupul.

Pentru aceasta se numesc trupești toate cele care se raportează la hrană, la legături sexuale și cele asemenea. Dar nimeni nu va găsi plăceri proprii numai corpului. Iarăși, dintre plăceri, unele sunt adevărate, altele false. Plăcerile curat sufletești sunt plăcerile științei și ale contemplației; iar plăcerile la care participă și corpul sunt plăcerile senzitive. Dintre plăcerile la care participă și corpul, unele sunt în același timp și naturale și necesare; fără de ele nu este cu putință de trăit, cum sunt mâncărurile, care satisfac trebuința naturii, și hainele cele necesare. Alte plăceri sunt naturale, dar nu și necesare, cum sunt raporturile sexuale firești și legitime. Ele contribuie la conservarea întregului neam. Este însă cu putință să trăiești în feciorie fără ele. Alte plăceri nu sunt nici necesare, nici

naturale, cum este beția, desfrânarea, îmbuibările care depășesc trebuința, căci acestea nu contribuie nici la menținerea vieții noastre și nici la continuarea neamului. Din contră, ele mai degrabă vatămă. Pentru aceea cel care trăiește după Dumnezeu trebuie să le urmeze pe acelea care sunt în același timp și necesare și firești și să pună în al doilea rând pe cele firești dar necesare, săvârșindu-le la timpul, modul și măsura potrivită. Celelalte trebuie îndepărtate cu totul. Trebuie să se socotească plăceri bune acelea care nu sunt însoțite de durere, care nu pricinuesc căință, care nu nasc altă vătămare, care nu trec dincolo de măsură, care nu ne sustrag mult timp de la lucrările noastre importante și care nu ne robesc.

(Sf. Ioan Damaschin, *Dogmatica*)